

Lezen: Exodus 15:1-6 en 19-21; Romeinen 8:14-17

Bijzonderheid: dienst ter afsluiting van de week van gebed, die als thema had 'Recht door zee!'

Lieve mensen,

Deze dienst markeert het einde van de gebedsweek. Afgelopen week hebben we als kerken in heel de stad en heel het land gebeden om eenheid. Eenheid tussen kerken. Eenheid tussen mensen. Zelfs Jezus bidt daarom vlak voor zijn dood. Een belangrijk gebed. Zeker ook in onze tijd van polarisatie.

Toch is het *thema* van deze gebedsweek vreemd. Het is namelijk:

Slide **Recht door zee!**

Met als kernverhaal de doortocht van het volk achter Mozes aan. Door de Rode zee. De zee spleet. Het volk van God kon er veilig doorheen. Maar de achtervolgers verdronken. Wat is dat voor een thema? Is dat niet juist scheiding? Juist *geen* eenheid? En wat moet je daar vandaag mee?

Belangrijk om te weten is dit: het thema is dit jaar gekozen en uitgewerkt door de raad van kerken in de Cariben. Voor hen is het verhaal van de uittocht uit Egypte hun eigen verhaal. Een geschiedenis van bevrijding.

En volgens mij is dát wat alle christenen bindt. Wat voor kleur we ook hebben. Wat voor kerk we ook zitten. Arm en rijk, hetero en homo, gezond of ziek. En ga zo maar door. We zijn allemaal bevrijd. Dat is kenmerkend voor onze identiteit. En die bevrijding gunnen we aan iedereen. Dat is ook de droom van God. Dat ieder mens vrij kan leven.

Dat is wat Jezus Christus ons te bieden heeft. Die vrijheid. En daarin de eenheid. Daar is de doortocht door de Rode zee een beeld van. God bevrijdt zijn volk door de zee te splijten. Bij die bevrijding wil ik vandaag stilstaan.

Slide Bevrijd van slavernij

Vorige week heeft Klaas Jan stilgestaan bij het werk van satan. Hoe in China, maar ook in veel andere landen, christenen lijden onder satanisch bewind. Satan probeert de kerk te vernietigen. Zo was het ook in de tijd van Mozes. Farao wilde Gods volk kapot maken. Ze zuchtten onder slavernij. En niet zo'n beetje.

Jezus wil je van slavernij bevrijden. In de tijden dat de slaven verhandeld werden, uitgebuit op plantages, haalden ze hoop uit het verhaal van Mozes. God die je noodkreet hoort en ingrijpt. Op de slavenschepen en tijdens het harde werken, de martelingen en alle onderdrukking. God ziet naar je om. Kijk hoe hij opkwam voor zijn volk. Zo zongen ze elkaar moed in. Zo ontstonden de zgn. negro-spirituals. *We zingen straks na de preek een prachtig lied uit die tijd.*

Ook onze slavernij. Verslaving. Dat je vast zit. Dat is wat de tegenstander wil. Dat je onvrij bent. Opgejaagd door de duivelse druk van je agenda, je targets. Dat je er bijna burn-out van raakt. Zoals een slaaf vroeger gebrandmerkt werd. Je kunt hoop putten uit de kracht van God. God die in deze geschiedenis luistert naar zijn volk dat gebukt gaat. Hij zet alles in om je er van te bevrijden. Stuurt zelfs zijn zoon. Die voorop gaat in de strijd. Het leven laat. Maar daarmee jou en mij in de vrijheid zet. Je hoeft niet meer in slavernij te leven. Je mag God je vader noemen. Kind aan huis bij hem zijn. Dat is hoe Paulus het oppakt in Romeinen 8. Dat is wat deze geschiedenis van de Rode zee ons vertelt.

En natuurlijk zitten er lastige kanten aan. Dat het leger van de farao ten onder gaat. Moet dat nou zo? Maar is God ook niet een God die recht doet? Ik vind het hoopvol dat de Heer het onrecht niet zomaar laat passeren. In zijn wereld past geen onderdrukking, geen geweld, geen mensenhandel en dictatuur. Wie zich daar wel aan schuldig maakt die krijgt met hem te maken. Hij wil de wereld bevrijden van slavernij.

Slide Bevrijd van de zonde

Paulus neemt dit beeld van de doortocht door de Rietzee en verbindt dat met de doop.

Slide 1 Korintiërs 10: ¹Broeders en zusters, ik wil graag dat u weet dat onze voorouders allemaal door de wolk werden beschermd en allemaal door de zee trokken, ²dat ze zich allemaal in de naam van Mozes lieten dopen in de wolk en in de zee.

3

Hij gebruikt dat om de Korintiërs aan te sporen. Want het probleem was: ze worden bevrijd, de Joden in de woestijn. Bevrijd van Farao. Maar ze laten zich daarna toch weer inpakken. Ze buiten die vrijheid niet uit. Ze leven niet op het niveau waarop God ze zet. Ze gedragen zich niet als vrije mensen. En dat is wat de Korintiërs ook niet helemaal begrepen hebben.

Bevrijd worden van zonde. Dat is niet dat je daarna maar achterover kunt leunen. Nee, dat betekent dat je die vrijheid ook moet gebruiken. Om ook andere mensen in vrijheid te laten leven. Niet arrogant op ze neerkijken. Je ook niet van ze afsluiten. Maar gunnend, dat is vol genade, in deze wereld staan.

Na de doortocht door de zee ben je namelijk niet meteen op je bestemming. Niet meteen in het beloofde land. Er volgt nog een lange tocht door de woestijn. Zo kun je ons leven ook zien. Je wordt wel bevrijd van de zonde. Maar je leeft nog wel in een wereld vol pijn en verdriet. Bevrijd zijn betekent niet meteen, dat je volledig verlost bent. Dus strijden tegen je eigen zonden. Maar ook tegen onrecht, onderdrukking en discriminatie in je omgeving. Jezus wil dat je je vrijheid koestert. Daarom volgt niet lang na deze bevrijding door de Rietzee de wetgeving op Sinai. Midden in de woestijn geeft God zijn regels. Om echt vrij te leven. Bevrijd van de zonde.

Slide Bevrijd van de dood

Door de zee gaan. Koppie onder. Dat is ook beeld van de dood. Zoals doop door onderdompeling ook beeld is van sterven... Maar ook van opstaan! Want aan de andere kant van de Rode zee kwamen ze weer op het droge. Symbool daarvan dat de dood niet het laatste woord heeft in ons leven.

4

Ik vind dat enorm troostvol. Niet alleen als mensen sterven. Maar juist ook midden in het leven. Je ziet dat de dood een enorme stempel op deze wereld drukt. Het journaal is er vol van. Maar ook het maatschappelijk debat. Voltooid leven, euthanasie. Maar ook allerlei items over moordzaken, vernietiging van identiteit, bombardementen, genocide en alles daar omheen. Zo vaak gaat het over de dood. Die stempelt onze maatschappij.

God wil je bevrijden van de dood. En van de druk van het sterven. Jezus komt aan de andere kant van de dood weer tot leven. Zoals het volk door de Rietzee ging. En zeker, zoals ik al zei, dan ben je nog in de woestijn. Er is nog een lange weg te gaan. Maar aan het einde van die weg lonkt het leven. Beloofd land. Overvloed. Nou, dat perspectief bepaalt jouw omgaan met het leven hier. Juist omdat je

het sterfelijke bestaan mag relativeren, juist daarom kun je optimistisch zijn. En volop aan de slag om het leven leefbaar te maken. Niet verbeteren, maar wel gedreven. Je gunt jouw perspectief aan die ander. Die in de schaduw van de dood leeft. Je gunt de ander het licht in de ogen. En dat weerspiegelt je dus. Naar iedereen in je omgeving. Jij mag lichtdrager zijn. Omdat je je bevrijd weet van de dood.

...

Ik ga afsluiten. Wanneer ben je als kerk, wanneer ben je als christen recht door zee? Vaak gaat het dan om eerlijkheid. Dat je zegt wat je doet en doet wat je zegt. Dat je je doel in het oog houdt. En dat is het precies. Als je als kerk, als je als christen bevrijd leeft. Door Jezus bevrijd van slavernij, zonde en dood. Dan gun je anderen ook die bevrijding. Dan zoek je de eenheid tussen kerken. En dan laat je iedereen er in delen die dat nodig heeft. Volgens mij is dat waar we deze week om gebeden hebben. En waar we iedere dag van het jaar om bidden. En aan werken.

Amen

Slide Vragen voor bespreking:

1. Welke van de drie bevrijdingen spreekt je het meest aan en waarom?
2. Hoe kan het je helpen om bijbelteksten door de ogen van anderen te lezen? (in dit geval: onze broers en zussen van de Cariben)